

Komentar Evandjelja: Pročišćavanje srca

Evandjelje ponedjeljka XXXII tjedna kroz godinu i komentar svetkovine posvete Lateranske bazilike.

Evandjelje Iv 2, 13-22

Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem. U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede. I načini bič od užetâ te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta, a prodavačima golubova reče: »Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku!«

Prisjetiše se njegovi učenici da je pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj.

Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga: »Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?« Odgovori im Isus: »Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići.« Rekoše mu nato Židovi: »Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?« No on je govorio o hramu svoga tijela. Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjeroše Pismu i besjedi koju Isus reče.

Komentar

Malo prije Uskrsa, Isus se popne u Jeruzalem i izvodi gestu popraćenu riječima čije značenje neće biti potpuno razumljivo do njegova uskrsnuća.

Da bismo razumjeli kontekst, korisno je sjetiti se dubokog značaja Hrama i godišnjice njegove Posvete za Židove.

Na ovaj blagdan Židovi su se prisjetili posvećenja Hrama od strane Makabejaca, 164. godine prije Krista, nakon što ga je tri godine ranije oskrnavio Antioh IV Epifan.

Svetkovina se nazivala i "svjetlima" u odnosu na sedmerokraki svijećnjak koji je, uvijek upaljen, simbolizirao Božju prisutnost, koja sve vidi i koja je svjetlost svijeta, usred Naroda. Tamo gdje je bilo to svjetlo, raspršila se tama poganstva i idolopoklonstva.

U tom kontekstu, naš Gospodin pročišćava i "ponovno posvećuje" Hram, kuću svoga Oca, zbog koje ga je njegova revnost izjedala.

I mi smo ti ljudi podvrgnuti iskušenju da vjerski život i hram pretvorimo u "tržište", posao, odnosno da iskoristimo Boga za svoj

vlastiti interes. A upravo je to, u svojoj biti, skrnavljenje Hrama.

Ali u Božjoj kući može biti samo jedan Gospodin, samo Bog može biti taj koji daje razlog svemu ostalom, a nikada izgovor za drugu svrhu. Stoga nas protjerivanjem trgovaca i mjenjača novca poziva da pročistimo svoje namjere, kako bi naša potraga za Bogom bila što čišća i nesebična. Prava ljubav.

A Božji hram nije samo zgrada od kamena, već je, u konačnici, Tijelo Kristovo, Crkva. Ona je Božja kuća u strogom smislu. U njoj Bog obitava, osvjetljava ju i oživljava.

Isus nas potiče da Crkvu gledamo tim očima i da je čuvamo bez mrlja i grijeha. Svatko od nas za to se mora osjećati odgovornim svojim životom. Krštenici kao živo kamenje čine vidljivo lice svetosti Crkve pred ljudima, lice koje je pozvano privući

one izvana i pružiti svjetlost i utjehu
onima iznutra.

Juan Luis Caballero //

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-lunes-
trigesimasegunda-semana/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-lunes-trigesimasegunda-semana/) (5.04.2025.)